YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

12 päivänä heinäkuuta 2001 *

Yhdistetyissä asioissa C-302/99 P ja C-308/99 P,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Marenco ja K. Wiedner, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja F. Million, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajina,

joita tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään R. Silva de Lapuerta, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana valituksissa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

joissa valittajat vaativat muutoksenhaussaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-17/96, TF1 vastaan komissio, 3.6.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-1757),

ja jossa valittajien vastapuolena ja muuna asianosaisena on

Télévision française 1 SA (TF1), kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajinaan asianajajat G. Vandersanden, J.-P. Hordies ja A. Maqua, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan komission, asiamiehinään G. Marenco ja K. Wiedner, Ranskan tasavallan, asiamiehinään G. de Bergues ja F. Million, Espanjan kuningaskunnan, asiamiehenään R. Silva de Lapuerta, ja Télévision française 1 SA:n (TF1), edustajinaan G. Vandersanden ja J.-P. Hordies, 30.1.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.3.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on yhteisöjen tuomioistuimeen 10.8.1999 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan kolmannen kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-17/96, TF1 vastaan komissio, 3.6.1999 antamaan tuomioon (Kok. 1999, s. II-1757; jäljempänä valituksen kohteena oleva tuomio) (asia C-302/99 P).

2 Ranskan tasavalta on yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.1999 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön edellä mainitun määräyksen nojalla samaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamaan tuomioon (asia C-308/99 P).

Kanteen perusteena olevat tosiseikat ja valituksen kohteena oleva tuomio

3 Valituksen kohteena olevasta tuomiosta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen kantaja, yksityinen televisiokanava, Télévision française 1 SA (jäljempänä TF1) oli tehnyt komissiolle 10.3.1993 kantelun, joka koski France-Télévisionin julkisten kanavien rahoitusmuotoja ja kanavien toimintaa. On riidatonta, että kantelu koski nimenomaisesti EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (josta on tullut EY 81 artikla), EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan 1 kohdan (josta on tullut EY 86 artiklan 1 kohta) ja EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) rikkomista, sillä nämä artiklat oli siinä nimenomaisesti mainittu.

4 TF1 kehotti 3.10.1995 päivätyssä kirjeessä virallisesti komissiota määrittelemään kantansa ja tekemään ratkaisun 10.3.1993 tehdyssä kantelussa esitettyjen perusteiden osalta.

5 Komissio ilmoitti 11.12.1995 päivätyllä kirjeellään TF1:lle, että kantelua koskeva tutkimus oli yhä vireillä.

6 TF1 nosti 2.2.1996 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan kolmannen kohdan (josta on tullut EY 232 artiklan kolmas kohta) nojalla toteamaan, että komissio on laiminlyönyt perustamissopimuksen mukaiset velvoitteensa, koska se ei ole määritellyt kantaansa kanteluun, jonka kantaja on tehnyt komissiolle, sekä toissijaisesti EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan neljäs kohta) perusteella kumoamaan komission 11.12.1995 päivättyyn kirjeeseen sisältyväksi väitetyn päätöksen, jolla kantajan kantelu oli hylätty.

7 Oikeudenkäynnissä komissio lisäsi oikeudenkäyntiasiakirjoihin jäljennöksen 15.5.1997 päivätystä kirjeestä, joka oli lähetetty TF1:lle neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963, 127, s. 2268) 6 artiklan nojalla ja jossa komissio ilmoitti TF1:lle katsovansa saamiensa tietojen perusteella, ettei se voinut hyväksyä kantelua perustamissopimuksen 85 ja EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (josta on tullut EY 82 artikla) rikkomisen osalta. Komissio pyysi TF1:tä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa 15.5.1997 lukien. Komissio lisäsi, että perustamissopimuksen 90 artiklan rikkomista koskevien väitteiden tutkimisen perusteella se ei voinut katsoa selvitetyksi, että kantelussa mainittuja tosiseikkoja olisi pidettävä tämän artiklan rikkomisena.

8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi antamansa tuomion 57 kohdassa TF1:n nostamasta laiminlyöntikanteesta, että tämä täytti tutkittavaksi ottamisen edellytykset siltä osin kuin se kohdistui siihen, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla.

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki valituksen kohteena olevan tuomion 99—103 kohdassa myös sen, missä määrin 15.5.1997 päivättyä komission kirjettä oli pidettävä perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuna kannan määrittelynä, johon komission laiminlyönti päättyy, ja joka vie näin laiminlyöntikanteelta kohteen siltä osin kuin siinä väitetään komission laiminlyöneen velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla.

10 Valituksen kohteena olevan tuomion 103 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että mainittua kirjettä oli pidettävä tällaisena kannan määrittelynä, minkä vuoksi laiminlyönnin toteamisvaatimuksista ei tarvitse lausua siltä osin kuin ne koskevat sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla.

11 Lisäksi valituksen kohteena olevan tuomion 110 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työ-

järjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti Ranskan tasavallan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän lisäksi se velvoitti Ranskan tasavallan korvamaan sen väliintulosta TF1:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

12 Valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselma kuuluu seuraavasti:

"1) Komissio on jättänyt noudattamatta sille EY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole tehnyt päätöstä Télévision française 1 SA:n 10.3.1993 tekemän kantelun valtiontukea koskevasta osasta.

2) Niistä laiminlyöntiä koskevista vaatimuksista, jotka koskevat sitä, että komissio olisi laiminlyönyt velvollisuutensa toimia EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (josta on tullut EY 81 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan (josta on tullut EY 86 artikla) nojalla, ei ole tarpeen lausua.

3) Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se kohdistuu siihen, että komissio olisi laiminlyönyt velvollisuutensa toimia EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (josta on tullut EY 82 artikla) nojalla.

4) Toissijaisista kumoamisvaatimuksista ei ole tarpeen lausua.

5) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta niitä kuluja, joita kantajalle on aiheutunut Ranskan tasavallan väliintulosta.

6) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä sen väliintulosta kantajalle aiheutuneista kuluista."

Oikeudenkäynti yhteisöjen tuomioistuimessa

13 Valituksessaan komissio hakee muutosta valituksen kohteena olevasta tuomiosta sen vuoksi, että siinä todetaan, että TF1:n laiminlyöntikanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset siltä osin kuin se koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan (josta on tullut EY 86 artikla) nojalla, ja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion sen vuoksi, että siinä todetaan, että TF1:n laiminlyöntikanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset siltä osin kuin kanne koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla

— toteaa, että TF1:n laiminlyöntikanne ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä siltä osin kuin se koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla

— velvoittaa TF1:n korvaamaan oikeudenkäynnistä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut ja ratkaisemaan uudelleen kysymyksen oikeudenkäynnistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista, jotta komission velvollisuus korvata oikeudenkäyntikulut rajattaisiin suhteessa siihen, minkälainen ratkaisu tähän valitukseen annetaan.

14 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 8.11.1999 antamalla määräyksellä hyväksyttiin Espanjan kuningaskunnan väliintulohakemus, jonka se oli esittänyt

tukeakseen komission vaatimuksia. Väliintulohakemuksessaan se vaati yhteisöjen tuomioistuinta hyväksymään komission valituksen ja kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 2 kohdan siltä osin kuin siinä todetaan, että kanne, joka koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla, täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

15 TF1 vaatii asiassa C-302/99 P, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää komission valituksen

— vahvistaa sen, että TF1:n nostama kanne, joka koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan 3 kohdan nojalla, täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäynnistä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja pysyttää komissiolle asetetun velvoitteen korvata oikeudenkäynnistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

16 Muutoksenhaussaan Ranskan tasavalta vaatii valituksen kohteena olevan tuomion kumoamista, koska sen tuomiolauselman 2 kohdassa todetaan, että TF1:n kanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset siltä osin kuin kanne koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla, ja siltä osin kuin sen tuomiolauselman 6 kohdassa Ranskan tasavalta velvoitetaan väliintulijana korvaamaan TF1:lle Ranskan väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Ranskan tasavalta vaatii myös yhteisöjen tuomioistuinta velvoittamaan TF1:n korvaamaan oikeudenkäynnistä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut ja ratkaisemaan uudelleen kysymyksen oikeudenkäynnistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista.

17 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 8.11.1999 antamalla määräyksellä hyväksyttiin Espanjan kuningaskunnan väliintulohakemus, jossa tämä oli pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Espanjan kuningaskunta vaatii myös valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 2 ja 6 kohdan kumoamista.

18 TF1 vaatii asiassa C-308/99 P, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää Ranskan tasavallan valituksen

— pysyttää valituksen kohteena olevan tuomion

— velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Komissio vaatii asiassa C-308/99 P, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion sen vuoksi, että siinä todetaan, että TF1:n laiminlyöntikanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset siltä osin kuin kanne koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla

— toteaa, että TF1:n laiminlyöntikanne ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä siltä osin kuin se koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla

— kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion siltä osin kuin Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan TF1:lle Ranskan väliintulosta aiheutuneet kulut

— velvoittaa TF1:n korvaamaan oikeudenkäynnistä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut ja ratkaisemaan uudelleen kysymyksen oikeudenkäynnistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista, jotta

— komission velvollisuutta korvata oikeudenkäyntikulut rajoitettaisiin suhteessa siihen, minkälainen ratkaisu tähän valitukseen annetaan

— Ranskan tasavallan väliintulosta komissiolle ja TF1:lle aiheutuneet kulut voitaisiin jakaa näiden kesken suhteessa siihen, minkälainen ratkaisu tähän valitukseen annetaan.

20 Asiat C-302/99 P ja C-308/99 P yhdistettiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.11.2000 antamalla määräyksellä kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Valitukset, joissa haetaan muutosta valituksen kohteena olevasta tuomiosta sen vuoksi, että siinä todetaan, että TF1:n laiminlyöntikanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset siltä osin kuin kanne kohdistuu siihen, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla

21 Valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 2 kohdan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on Ranskan hallituksen mukaan täysin selvästi, vaikkakin implisiittisesti todennut, että kanne täyttää tutkittavaksi ottamisen

edellytykset siltä osin kuin kanne kohdistuu siihen, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla, kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi Ranskan hallitus toteaa, että tämä tuomiolauselman kohta on luettava yhdessä tuomion perustelukohtien kanssa, koska tuomiolauselman täsmällisen sisällön määrittäminen edellyttää niiden tarkastelua.

22 Ranskan hallituksen mukaan tuomiolauselman 2 kohta sekä tarvittaessa myös perusteluosan 48—57 kohta osoittavat, että sen vaatimukset on EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklassa tarkoitetulla tavalla kokonaan hylätty, minkä vuoksi se katsoo, että se osa sen valituksesta, joka kohdistuu tähän osaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota, pitäisi ottaa tutkittavaksi.

23 Komissio vaatii myös valituksen kohteena olevan tuomion kumoamista siltä osin kuin siinä todetaan, että laiminlyöntikanne, jonka TF1 on nostanut perustamissopimuksen 175 artiklan kolmannen kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

24 Tältä osin voidaan todeta, EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutosta voidaan hakea yhteisön tuomioistuimelta "yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lopullisiin päätöksiin, samoin kuin päätöksiin, joilla tehdään osittainen asiaratkaisu tai päätöksiin, joilla ratkaistaan prosessiväite toimivallan puuttumisesta tai siitä, että asia on jätettävä tutkittavaksi ottamatta".

25 Esillä olevassa asiassa päätös, joka on lopullinen tässä EY:n tuomioistuimen perussäännön määräyksessä tarkoitetulla tavalla ja johon nimenomaisesti viitataan Ranskan hallituksen muutoksenhaussa, eli valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 2 kohta, on se päätös, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei ole tarpeen lausua niistä vaatimuksista, jotka koskevat sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perustamissopimuksen 90 artiklan nojalla.

26 Tämän ratkaisun välttämättömänä tukena ovat valituksen kohteena olevan tuomion 99—103 kohdassa esitetyt perustelut, jotka koskevat sitä, että kanne menettää kohteensa komission kannan määrittelyn vuoksi.

27 Koska nämä perustelut riittävät yksin perusteeksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätökselle, virheet, jotka saattaisivat rasittaa valituksen kohteena olevan tuomion perusteluita, joita komissio ja Ranskan tasavalta ovat arvostelleet ja jotka koskevat TF1:n laiminlyöntikanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, eivät missään tapauksessa vaikuta valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselmaan.

28 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on vakiintuneesti todettu, että kun yhteisöjen tuomioistuin katsoo, ettei kanteesta, joka on menettänyt kohteensa, ole tarpeen lausua, on turhaa tutkia sitä, voitaisiinko kanne ottaa tutkittavaksi (ks. muun muassa yhdistetyt asiat C-15/91 ja C-108/91, Buckl ym. vastaan komissio, tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6061, 14—17 kohta ja asia C-41/92, The Liberal Democrats v. parlamentti, määräys 10.6.1993, Kok. 1993, s. I-3153, 4 kohta).

29 Edellä esitetystä seuraa, että koska komission ja Ranskan tasavallan esittämä peruste, jolla ne tukevat valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 2 kohtaa koskevia vaatimuksiaan, on tehoton, valitukset on tältä osin hylättävä.

Ranskan tasavallan valitus siltä osin kuin se koskee valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 6 kohtaa

30 Ranskan tasavalta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 6 kohdan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoitti sen vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kulut, joita TF1:lle aiheutui sen väliintulosta.

31 Tässä yhteydessä todettakoon ainoastaan, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin kun kaikki muut valitusperusteet on hylätty, virheelliseksi väitettyyn oikeudenkäyntikuluja koskevaan ratkaisuun kohdistuva vaatimus on EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan toisen kohdan mukaan jätettävä tutkimatta, sillä tämän määräyksen mukaan muutosta ei voida hakea vain oikeudenkäyntikulujen määrän osalta tai siltä osin, kuka vastaa oikeudenkäyntikuluista (ks. muun muassa asia C-396/93 P, Heinrichs vastaan komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. I-2611, 66 kohta ja asia C-44/00 P, Sodima vastaan komissio, tuomio 13.12.2000, Kok. 2000, s. I-11231, 93 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

32 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska TF1 on vaatinut komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska viimeksi mainittu on hävinnyt asiassa C-302/99 P, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

33 Tämän työjärjestyksen määräyksen mukaan Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-308/99 P, jonka se on hävinnyt.

34 Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän määräyksen mukaisesti Espanjan kuningaskunta on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Valitukset hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-302/99 P.

3) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-308/99 P.

4) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan kummassakin asiassa.

Rodríguez Iglesias	Gulmann	La Pergola
Wathelet	Skouris	Edward
Puissochet	Jann	Sevón
Schintgen	Macken	Colneric
von Bahr	Cunha Rodrigues	Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä heinäkuuta 2001.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti